

Eksamensopgave, HA(jur.)

Selskabsret 2021, ordinær eksamen

Rettevejledningen er udarbejdet til brug for bedømmelsen af eksamensopgaven. Den er således rettet mod bedømmerne og indeholder alene retningslinjer for, hvilke problemstillinger der skal behandles samt en overordnet beskrivelse af løsningerne. Rettevejledningen kan derfor ikke ses som en fuldstændig gennemgang af de forskellige mulige argumenter i diskussionerne af de enkelte problemstillinger og kan således ikke tages som udtryk for en besvarelse til 12.

Det afgørende for den samlede bedømmelse er de generelle eksamensmål, som ikke er gengivet her. Rettevejledningen kan derfor ikke stå alene i vurderingen af den overordnede præstation

De to søstre, Anna og Betty, havde længe gået med en drøm om at åbne deres egen garn- og strikkebutik. Da coronapandemien ramte Danmark i marts 2020, blev de enige om, at når folk skulle være hjemme i en periode, ville det være det helt rigtige tidspunkt at føre drømmen ud i livet. I starten ville de dog satse på en netbutik, og hvis de kom godt fra start, ville de udvide, når landet igen var åbnet op.

Efter at have talt mulighederne igennem med en af deres gode veninder, som læste HA(jur.), valgte de at stifte et aktieselskab, Strikkeladen A/S. Selskabskapitalen skulle være 400.000 kr. En del af kapitalen til at stifte selskabet havde de lånt i banken, og de havde aftalt med banken, at de ikke skulle afdrage på lånet, før de havde aflagt det første årsregnskab. Planen var, at de hver ville tegne aktier for 50.000 kr. Hver aktie skulle have en nominel værdi på 100 kr. og 50 stemmer. Det var desuden planen, at de ville tilbyde deres trofaste følgere på deres strikkeblog, at de kunne tegne en aktie i Strikkeladen A/S og derigennem hjælpe med at finansiere Anna og Bettys drøm om en garn- og strikkebutik. De aktier, der blev udbudt til deres følgere, skulle tilhøre en anden aktieklasser (B-aktier), og de skulle udstedes i aktier a 100 kr. Hver aktie repræsenterede 1 stemme. Anna og Betty brugte deres strikkeblog til at gøre opmærksom på muligheden for at tegne aktier i Strikkeladen A/S og dermed hjælpe med at udvide deres strikkeunivers. Det fremgik af deres annoncering af muligheden for at tegne aktier, at ved overtegning var fordelingen overladt til stifterne. Lige efter Anna og Betty havde lånt de 100.000 kr. i banken, havde Anna vundet i lotto og for at "lokke" tegnere til, skrev de i bloggen, at Anna selv ville tegne 500 B-aktier. Da fristen for at tegne aktier udløb, var der i alt givet tilsagn om tegning af 6.000 B-aktier, inkl. Annas 500. Det vil sige dobbelt så mange, som de ønskede at udbyde. Anna og Betty holdt derfor et hastemøde for at beslutte, hvad de skulle gøre. Helst ville Anna og Betty sikre, at ingen fik for store andele, så derfor ønskede de at reducere al tegning over 50 aktier, så uanset hvor stor en aktie, en person havde ønsket at tegne, ville vedkommende alene få tilbudt 50 aktier. Anna mente dog, at det ikke kunne passe, at hun også skulle have sin andel reduceret. Annas kæreste havde en søster, som havde givet tilsagn om at ville tegne 200 aktier, og kæresten syntes, at Annas og Bettys overvejelser var dybt urimelige. Han mente for det første ikke, at de alene kunne reducere tegningen for nogle, men derimod at alle måtte skulle reduceres med en lige stor andel, og for det andet mente han ikke, at Anna som den eneste kunne få lov at opretholde sin andel. Anna og Betty ringede derfor til deres gode veninde, som læste HA(jur.), for at høre, hvilke muligheder de havde.

1. Kan Anna og Betty beslutte alene at reducere tegningen for de største tegnere, så ingen får lov at tegne mere end 50 aktier, og kan Anna få lov at opretholde sin tegning på 500 B-aktier?

De studerende skal for det først diskutere, om Anna og Betty frit kan reducere tegningen. Udgangspunktet er, tegningen betragtes som et tilbud om tegning, hvorfor stifterne skal acceptere tegningen. Her kan de frit vælge mellem tegnerne eller fastsætte en fordeling, fx efter en fordelingsnøgle. Der gives ingen oplysninger om en fastsat fordeling, hvorfor Anna og Betty frit kan vælge mellem tegnerne, herunder kan de reducere de største tegninger, så ingen får en andel over 50 aktier. Retten til fri fordeling er bekræftet af Højesteret ved U1979.36H.

De studerende skal desuden diskutere, om Anna opretholde sin andel på 500 aktier uanset fordelingen i øvrigt. Det følger af § 32, stk. 2, 2. pkt., at en stifter ikke kan tildeles kapitalandele for et mindre beløb, end stifteren ifølge stiftelsesdokumentet vil tegne. Der gives ikke oplysninger om, hvorvidt det fremgår af stiftelsesdokumentet, at Anna vil tegne 500 aktier. Lægger den studerende til grund, at det fremgår heraf, vil Anna være bundet af tegningen og vil ikke kunne tildeles et mindre beløb. Fremgår det derimod ikke af stiftelsesdokumentet, vil Anna og Betty frit kunne beslutte, jf. konklusionen ovenfor, hvorvidt Annas tegning skal opretholdes. Der er derfor ikke noget formelt til hinder for, at Annas tegning opretholdes uanset, at de øvrige tegneres tildelte andel reduceres.

Det er ikke korrekt, såfremt den studerende argumenterer ud fra SL § 45, da den alene finder anvendelse, når kapitalandelene er udstedt.

PKA s. 186 (også 230 f. fsva. U1979.36H)

Tegningen faldt på plads, og Strikkeladen A/S blev registreret hos Erhvervsstyrelsen med en aktiekapital på 400.000 kr. Anna og Betty var begge registreret som direktører, og der var en bestyrelse på fem personer, hvoraf Anna og Betty var to af medlemmerne.

Selskabet afsluttede sit første regnskabsår den 31. december 2020, og bestyrelsen indkaldte herefter til generalforsamling den 10. april 2021. I medfør af *BEK nr. 2240 af 29/12/2020 om midlertidig fravigelse af bestemmelser om fysisk fremmøde ved generalforsamling i virksomheders vedtægter eller tilsvarende aftaler på Erhvervsstyrelsens og Finanstilsynets område i forbindelse med Covid-19* havde bestyrelsen besluttet, at generalforsamlingen skulle afholdes som en fuldstændig elektronisk generalforsamling. For at sikre at der var "mindst muligt, der kunne gå galt", som bestyrelsesformanden udtrykte det, ønskede et flertal i bestyrelsen at begrænse stemmeretten, så alle stemmer enten skulle afgives på forhånd som brevstemmer eller som fuldmagt til bestyrelsen. Ligeledes ønskede flertallet, at alle spørgsmål blev sendt til selskabet forud for generalforsamlingen. Inden bestyrelsen udsendte indkaldelsen til generalforsamlingen, kontaktede den selskabets advokat, som skulle være dirigent, for at høre, om det ikke ville være OK. Betty var dog en smule skeptisk.

2. Hvad skal advokaten svare?

Problemstillingen omhandler aktionærernes forvaltningsmæssige rettigheder, og hvorvidt udøvelsen af disse kan begrænses ifm. en fuldstændig elektronisk generalforsamling.

Det fremgår af *BEK nr. 2240 af 29/12/2020 § 1*, at det centrale ledelsesorgan (bestyrelsen) i kapital-selskaber, der er omfattet af selskabsloven, kan beslutte, at generalforsamlingen alene afholdes elektronisk uden adgang til fysisk fremmøde, det vil sige som en fuldstændig elektronisk generalforsamling, uanset at dette ikke er vedtaget og optaget i selskabets vedtægter. Det skal derfor ikke diskuteres, om bestyrelsen har kompetence til at træffe beslutning om afholdelse af en fuldstændig elektronisk generalforsamling.

De studerende skal særligt diskutere § 77, særligt stk. 4, hvorefter det er en forudsætning for afholdelse af en fuldstændig elektronisk generalforsamling, at bestyrelsen drager omsorg for, at generalforsamlingen afvikles på betryggende vis, herunder at det anvendte system skal være indrettet på en sådan måde, at lovens krav til afholdelse af generalforsamling opfyldes. Det medfører, at kapitalejernes adgang til at deltage i samt ytre sig og stemme på generalforsamlingen sikres.

Det betyder, at aktionærernes rettigheder ikke kan begrænses som følge af, at generalforsamlingen afholdes som en fuldstændig elektronisk generalforsamling. Det er følgelig et krav, at aktionerne har mulighed for at stemme på generalforsamlingen, også henset til at deres stemme kan afhænge af den forudgående debat. Derfor vil brevstemme/fuldmagt ikke være tilstrækkeligt til at opfylde kravene i § 77, stk. 4. § 104 giver således mulighed, for at kapitalejere kan brevstemme inden generalforsamlingen afholdes, men bestemmelsen åbner ikke mulighed for, at bestyrelsen kan kræve det. Det kan være et supplement, men det må ikke være eneste mulighed. Tilsvarende giver § 80 kapitalejeren en ret til at udpege en fuldmægtig, som kan være bestyrelsen, men bestyrelsen kan ikke kræve, at kapitalejeren giver fuldmagt. Endelig er retten til at stille spørgsmål på selve generalforsamlingen også en fundamental ret, jf. § 102, der ikke kan afskæres. § 102, stk. 3 er i overensstemmelse hermed, da bestemmelsen giver mulighed for, at det centrale ledelsesorgan (her bestyrelsen) kan beslutte, at kapitalejere kan stille spørgsmål til dagsordenen eller til dokumenter m.v. til brug for generalforsamlingen forud for generalforsamlingens afholdelse. Men bestemmelsen åbner ikke mulighed for, at bestyrelsen kan kræve det.

Der lægges vægt på, at den studerende forholder sig til alle tre forhold (brevstemmer, fuldmagt og spørgsmål til bestyrelsen).

PKA s. 420f.

Strikkeladen A/S endte med at indgå aftale med et selskab, som skulle stå for afviklingen af generalforsamlingen, og som tilbød et system, hvor det også var muligt at stemme under den elektroniske generalforsamling.

Af vedtægterne fremgik det, at Strikkeladen A/S årligt kunne indløse 1 % af selskabets aktier. Ved stiftelsen havde Anna og Betty tænkt, at sådan en bestemmelse var god, fordi den gav aktionærerne mulighed for at komme ud af selskabet – også i den situation hvor det var svært at finde en køber til en aktiepost. Bestyrelsen havde tidligere besluttet, at den på generalforsamlingen ville stille forslag om at ændre vedtægtsbestemmelsen, så det fremover var muligt for selskabet at indløse op til 2 % af kapitalen om året. Bestyrelsen var ret sikker på, at forslaget ville blive vedtaget, men den var alligevel lidt i tvivl om, hvordan man skulle håndtere eventuelle aktionærer, der stemte imod forslaget. Betty mente at have hørt, at de kunne kræve sig indløst, og bestyrelsen gav udtryk for, at hvis det var rigtigt, måtte det jo behandles som en indløsning efter vedtægtsbestemmelsen, når man nu havde forholdt sig til indløsning i vedtægterne. Betty mente derimod, at det var to forskellige forhold. Viste dette sig at være korrekt, var hun bekymret for, om en indløsning ville kunne rummes inden for deres frie reserver, særligt hvis en større andel af de aktionærer, der havde stemt imod, ville indløses. De kontaktede derfor endnu engang deres advokat for at få svar på følgende:

3. Med hvilket flertal kan vedtægtsbestemmelsen om indløsning ændres, sådan at Strikkeladen A/S fremover kan indløse op til 2 % af kapitalen årligt?

De studerende skal demonstrere forståelse for problemstillingen og vedtagelseskravene til vedtægtsændringer. Den studerende skal endvidere se, at der er tale om vedtægtsændring, som indebærer en skærpelse af en eksisterende vedtægtsbestemmelse om indløsning, hvorfor dette skal vedtages med 9/10 flertal, jf. § 107, stk. 2, nr. 3.

PKA s. 432 f.

4. Har aktionærer, der stemmer imod, ret til at blive indløst, og skal indløsning i dette tilfælde vurderes efter vedtægternes bestemmelse om indløsning?

De studerende skal se, at såfremt en kapitalejer stemmer imod en beslutning, der skal vedtages efter § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, giver § 110 kapitalejeren ret til at kræve, at kapitalselskabet indløser deres kapitalandele, såfremt krav herom fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse.

Det er væsentligt, at de studerende forholder sig til, at denne ret er en lovbestemt indløsningsret, der er uafhængig af en eventuel vedtægtsbestemt indløsningsret. Bestyrelsen har derfor ikke ret, når den antager at muligheden for indløsning skal vurderes efter vedtægternes bestemmelser herom.

PKA s. 439.

5. Kan indløsning afvises med henvisning til, at det ikke kan rummes inden for de frie reserver (forudsat det faktisk er et problem)?

De studerende skal her skelne mellem den lovbestemte indløsningsret og en vedtægtsbestemt indløsningsret.

Selskabs indløsning (erhvervelse af egne andele) skal som hovedregel vurderes efter §§ 196-198 og en vedtægtsbestemt indløsning skal være i overensstemmelse med kravene heri. Er der som her tale om en lovbestemt indløsning, indeholder § 200 nr. 3 en udtagelse, som skelner mellem lovbestemt og vedtægtsbestemt indløsning, hvorefter et kapitalselskab direkte eller indirekte kan erhverve egne kapitalandele til opfyldelse af en lovbestemt indløsningspligt, som påhviler selskabet, uanset at betingelserne i §§ 196-198 ikke er opfyldt.

I den foreliggende situation vil selskabet derfor skulle indløse de kapitalejere, der har ret til at kræve sig indløst i henhold til § 110, uanset at erhvervelsen af egen kapitalandele i den situation ikke kan rummes inden for de frie reserver.

PKA s. 273 f.

Forslaget blev vedtaget på generalforsamlingen, og det viste sig, at der ikke var aktionærer, der stemte imod. Men et par af de mindre aktionærer havde været meget kritiske over for regnskabet, og der var flere af bestyrelsens dispositioner, som, de mente, burde undersøges nærmere. Bestyrelsesformanden svarede, så godt han kunne, på deres kritik, og der skete ikke mere. Men oplevelsen sammen med de mange sager i medierne om bestyrelsesansvar gjorde, at Anna og Betty var blevet lidt forskrækkede for, hvad der ville ske, hvis kritikken fortsatte. Så på det første bestyrelsesmøde umiddelbart efter generalforsamlingen, diskuterede bestyrelsen, hvad den kunne gøre for at undgå en sag om svarene. Bestyrelsesformanden mente ikke, at det var noget, de skulle være bekymrede for. Han foreslog, at bestyrelsen fremover som et fast punkt på dagsordenen til den ordinære generalforsamling medtog et punkt om meddelelse af decharge til bestyrelsen. Så ville bestyrelsen med hans ord være sikret ansvarsfrihed i relation til det årsregnskab, der blev godkendt på den ordinære

generalforsamling. Han tilføjede, at fordi Anna og Betty sad på flertallet af stemmerne, kunne de være sikre på, at de altid ville opnå et tilstrækkeligt flertal til at sikre, at bestyrelsen opnåede ansvarsfrihed. Var de i tvivl, om de havde stemmer nok, ville selskabet altid kunne stemme på de aktier, de havde erhvervet i overensstemmelse med indløsningsbestemmelsen. Anna og Betty var i tvivl om, hvorvidt det virkelig kunne være så simpelt, og de kontaktede endnu engang selskabets advokat for at høre, med hvilket flertal selskabet kan meddele bestyrelsen decharge, og om bestyrelsesformanden havde ret i sine to påstande.

6. Hvad skal advokaten svare?

Generalforsamlingen kan meddele bestyrelsen decharge med simpelt flertal, jf. § 105 flertal.

Der lægges vægt på, at den studerende forholder sig til de to påstande, som bestyrelsesformanden fremfører.

Herefter kan selskabet for det første ikke stemme på egne aktier, jf. § 85. Denne begrænsning gælder uanset den pågældende beslutnings karakter.

Som hovedregel kan bestyrelsesmedlemmer stemme på de aktier, de ejer, og de har som andre kapitalejer ingen loyalitetspligt over for selskabet eller andre kapitalejere. Ledelsen, herunder medlemmer af bestyrelsen, vil dog være inhabil i afstemning på generalforsamlingen om søgsmål mod kapitalejeren selv (ledelsesmedlemmet) eller om kapitalejerens eget ansvar (ledelsesmedlemmets) over for kapital-selskabet, jf. § 86. Da decharge medfører ansvarsfrihed, vil Anna og Betty derfor være inhabile i en afstemning om decharge. Den studerende skal ikke vurdere, om Anna og Bettys interesse er i strid med selskabets interesse, da dette led i § 86 kun skal vurderes, når der er tale om søgsmål mod andre eller andres ansvar, hvis kapitalejeren har en væsentlig interesse deri.

Formanden har derfor ikke ret i, at Anna og Betty altid vil være sikret et flertal i en afstemning om decharge.

PKA s. 277, 409 og 534

Under en familiemiddag hjemme hos Anna og Bettys forældre i julen 2020 havde deres onkel Charlie fortalt om et kommanditselskab, som han havde investeret i for et par år siden, men som han nu mente var kørt helt af sporet. Komplementaren, Douglas, var også daglig leder, og han var desuden ene-ejer af et aktieselskab, som var kommanditselskabets primære leverandør. Charlie var fuldstændig overbevist om, at kommanditselskabet købte for dyrt af aktieselskabet, hvorfor overskuddet kontinuerligt var mindre, end Charlie mente, potentialet berettigede til. Nu havde Douglas så fremsat et krav om, at alle kommanditisterne indbetalte deres resthæftelse. Charlie mente, at det klart var i strid med de forudsætninger, der havde ligget til grund for hans oprindelige beslutning om at gå ind i selskabet, og at hvis han skulle indbetale, krævede det, at Douglas dokumenterede, at selskabet var nødlidende og derfor havde akut brug for det yderligere indskud. Da Charlie havde konfronteret Douglas med dette, havde han fået at vide, at en komplementar til enhver tid kunne kræve indskuddet indbetalt, og at han som daglig leder havde ret til frit at vurdere, om det var nødvendigt med yderligere indskud. Charlie havde ved samme lejlighed spurgt, om det var muligt at se regnskabet, og om det egentlig ikke var meningen, at kommanditisterne skulle godkende det. Hertil havde Douglas svaret, at eftersom der ikke i vedtægterne stod noget om, at kommanditisterne skulle have løbende information om, hvordan det gik med selskabet, havde de ikke ret til den slags information.

Anna og Betty mente ikke, at det kunne passe, at der ikke skulle holdes generalforsamling eller lignende hvert år, sådan at kommanditisterne kunne få information om selskabets økonomiske udvikling. Alt andet ville efter deres mening være dybt urimeligt. De tilbød at spørge deres gode veninde, som læste HA(jur.), om hun vidste, hvad der gælder i et kommanditselskab.

- 7. Har Douglas ret i, at kommanditisterne ikke har ret til information om selskabet, eller har Anna og Betty ret i, at der skal indkaldes til en årlig generalforsamling? I sidstnævnte tilfælde skal regnskabet så forelægges kommanditisterne på generalforsamlingen, og har de ret til at kræve, at kommanditisterne skal stemme om, hvorvidt det skal godkendes?**

De studerende skal diskutere i hvilket omfang kommanditisterne har krav på at få information om selskabets økonomiske udvikling og herunder, om de har krav på, at der afholdes en årlig generalforsamling.

Som deklaratorisk hovedregel skal der holdes en årlig generalforsamling, også selv om det ikke fremgår af vedtægterne. I den sammenhæng skal regnskabet forelægges kommanditisterne til orientering, men det er ikke et krav, at kommanditisterne skal godkende det. På generalforsamlingen har kommanditisterne også ret til at stille spørgsmål til ledelsen om selskabets forhold og økonomiske udvikling. Det gælder også, selv om vedtægterne ikke indeholder en særskilt ret hertil. Såfremt den studerende argumenterer for, at der ikke er et krav om, at der skal afholdes en årlig generalforsamling, bør den studerende alligevel komme frem til at kommanditister har indsigt i selskabets forhold, og at der som minimum skal fremlægges et årligt regnskab.

Selskabsformerne s. 180 f og 183.

- 8. Har Charlie ret i, at komplementaren skal dokumentere, at det af hensyn til selskabets drift er tvingende nødvendigt, at resthæftelsen indbetales, før der kan stilles krav om indbetaling?**

De studerende skal diskutere, om komplementaren har ret til at kræve at resthæftelsen indbetales, eller om denne alene kan kræves indbetalt, når det dokumenteres, at det er nødvendigt af hensyn til selskabets drift.

Som deklaratorisk hovedregel kan resthæftelsen kræves indbetalt, når det skønnes nødvendigt af hensyn til selskabets drift. Dette er begrundet i komplementarens ledelsesret. Der stilles således ikke krav om, at komplementaren skal dokumentere, at det er nødvendigt.

Selskabsformerne s. 183 f.

Anna og Betty hørte efterfølgende fra deres forældre, at det ikke var blevet til noget med indbetalingen af resthæftelsen. Men nogen tid efter familiemiddagen ringede Charlie til Anna. Han havde hørt gennem en bekendt, Emma, som også kendte Douglas, at Douglas var ved at undersøge muligheden for at overdrage sin komplementarandel til et anpartsselskab, som han havde stiftet, og som han fortsat kontrollerede. Emma mente ikke, at Douglas havde planer om at forelægge dette for kommanditisterne, da han havde sagt, at det vel var lige meget, om det var ham eller selskabet, der var komplementar, da han jo ejede selskabet 100 %. Emma havde også fortalt, at hvis det ikke var muligt at overdrage komplementarandelen til et selskab, ville han sælge andelen til højstbydende. Charlie var meget oprørt og sagde, at han ville gøre alt, hvad der stod i hans magt for at forhindre Charlie i at overdrage andelen.

Anna tilbød endnu gang at kontakte deres veninde, som læste HA(jur.), for at høre om Charlie havde mulighed for at forhindre overdragelsen.

9. Kan Douglas overdrage komplementarandelen til enten sit eget firma eller tredjemand, og hvad kan Charlie gøre for at forhindre overdragelsen?

De studerende skal diskutere, hvorvidt en komplementar frit kan overdrage sin komplementarandel.

Som deklaratorisk regel kan komplementaren alene overdrage sin andel, såfremt alle kommanditister samtykker. Dette er primært begrundet i komplementarens personlige hæftelse. Det hensyn medfører, at kravet om samtykke gælder, uanset om han overdrager den til tredjemand eller til et selskab, som komplementaren kontrollerer. Såfremt Charlie ikke samtykker til overdragelsen, vil den dermed ikke kunne gennemføres.

Selskabsformerne s. 185

En lille måned senere ringede Charlie igen til Anna og fortalte, at det var endt med, at Douglas havde indkaldt alle kommanditisterne til et møde, hvor han redegjorde for sine planer med selskabet, og hvor man var enedes om, at komplementarandelen kunne overdrages til Douglas' anpartsselskab. Men da andelen var overdraget, havde det vist sig, at kommanditselskabet ikke kunne betale sine afdrag på selskabets banklån, og da banken vurderede, at kommanditselskabet havde misligholdt låneaftalen, krævede den i henhold til låneaftalen hele lånet indfriet. Banken havde sagt, at såfremt selskabet ikke kunne betale, ville den kræve beløbet betalt af Douglas. Douglas mente derimod ikke, at han skulle betale, da hans anpartsselskab var indtrådt som komplementar, og han selv var ude af selskabet. Hvis der var nogen, der skulle betale, mente han, at det måtte være kommanditisterne, som kunne afkræves deres resthæftelse, og at de skulle indbetales, før komplementaren kunne afkræves noget som helst. Anne skulle mødes med sin veninde, der læste HA(jur.), dagen efter. Hun var nysgerrig på, hvordan det hele ville ende, så hun benyttede lejligheden til at spørge ind til bankens muligheder for at for inddrive lånet.

10. Er banken forpligtet til at inddrive resthæftelsen hos kommanditisterne, før den kræver den resterende del af lånet indfriet af komplementaren, og kan banken kræve lånet indfriet af Douglas, eller kan den alene henholde sig til anpartsselskabet som ny komplementar?

Det afgørende er her, at den studerende viser forståelse for hæftelsesforholdene i et K/S, og at den studerende kommer omkring hele spørgsmålet.

Kommanditisternes hæftelse er begrænset og indirekte. Det indebærer, at det alene er K/S'et, der kan kræve resthæftelsen indbetalt. Banken har derfor ikke ret til at kræve resthæftelsen indbetalt.

Komplementarens hæftelse er personlig, direkte og principal. Det nævnes ikke i bogen, om den er principal eller subsidiær, men den dygtige studerende vil slutte analogt til hæftelsen for en interessent, hvorefter det må antages, at hæftelsen er principal.

En udtrædende komplementar hæfter for gæld, selskabet har optaget, mens komplementaren var en del af selskabet, medmindre kreditoren har frigjort komplementaren for forpligtelsen. Det har banken tydeligvis ikke her, hvorfor banken kan rette kravet mod Douglas. En indtrædende komplementar har derimod som udgangspunkt ikke noget ansvar for gæld, der bestod på tidspunktet for dennes indtræden. Ud fra de givne oplysninger må det antages at gælden blev stiftet før andelene blev overdraget til ApS'et.

K/S'et vil derfor kunne indkræve resthæftelsen indbetalt af kommanditisterne, for at skaffe midler til at honorere bankens krav. Banken kan derimod ikke selv inddrive beløbet og er ikke forpligtet til at vente på, at K/S inddriver beløbet, førend banken retter kravet mod komplementaren. Forudsat at der

er tale om gæld, der er optaget før komplementar andelen blev overdraget, vil banken kunne rette kravet mod Douglas.

Selskabsformerne s. 186 og 189 med henvisning til s. 140ff.